

Afgørelse truffet af:
Ankestyrelsen

Afgørelsesdato:
22-08-2007

Uds. dato:
27-09-2007

Nummer:
N-8-07

J.nr.
2000171-07

Status: Gældende

Principafgørelse om: fleksjob - krav om arbejdsprøvning - åbenbart formålsløst

Lov: Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats - lovbekendtgørelse nr. 685 af 29. juni 2005 - § 70

Resumé:

Det var åbenbart formålsløst at arbejdsprøve ansøger under hensyn til ansøgers alder, tidligere erhversvforløb og kompetencer samt de lægelige oplysninger om lidelsens art og omfang. Ansøger var derfor berettiget til fleksjob.

Sagsfremstilling:

Ansøger led af tilbagevendende mani og depression. Hun var uddannet lærer og havde arbejdet som sådan siden 1997.

Hun havde i en årrække været ansat som lærer på en specialskole for børn med autisme og aspergersyndrom. Hun havde været sygemeldt siden oktober 2005, men delvist raskmeldt fra marts 2006, hvor hun i en periode på 3 måneder havde nedsat tjeneste - ca. 12-14 timer om ugen, og skulle langsomt stige til 22 timer per 1. juni 2006.

Kommunen gav afslag på fleksjob. I den forbindelse havde kommunen henvist til, at det var en forudsætning for visitering til fleksjob, at arbejdsevnen var varigt nedsat indenfor ethvert erhverv. Derudover kunne fleksjob først tilbydes, når alle relevante tilbud havde været afprøvet for at fastholde eller bringe borgeren tilbage på arbejdsmarkedet i ordinær beskæftigelse.

Beskæftigelsesankenævnet ændrede kommunens afgørelse. Nævnet vurderede, at hendes arbejdsevne var varigt nedsat i et sådant omfang, at det ikke var muligt for hende at opnå ansættelse på normale vilkår på arbejdsmarkedet, herunder efter de sociale kapitler. Nævnet fandt det åbenbart formålsløst at gennemføre foranstaltninger efter de sociale kapitler, da hun var optimalt behandlet, og da der ikke kunne forventes en forbedring af hendes tilstand, men snarere en gradvis forværring.

Nævnet lagde vægt på de lægelige oplysninger, udtalelsen fra ansættelsesstedet, samt sagsbehandlerens vurderinger i ressourceprofilen.

Kommunen klagede over Beskæftigelsesankenævnet afgørelse.

Kommunen anførte, at der ikke forelå konkrete beskrivelser af de funktioner, som ansøger ikke kunne påtage sig på grund af lidelsen. Ansøger fungerede godt i forløbet som delvist raskmeldt. Det var ikke godtgjort på det foreliggende grundlag, at arbejdsevnen varigt var nedsat i et omfang, som det forudsættes ved bevilling af fleksjob. Behovet for nedsat arbejdstid til ca. 22. timer per uge berettigede ikke i sig selv til fleksjob. Der havde ikke været iværksat forsøg på omplacering eller arbejdsprøvning på anden arbejdsplads. Det kunne ikke udelukkes, at hun i et andet arbejde kunne kompenseres for sine vanskeligheder.

Kommunen henviste endvidere til praksis på området blandt andet Principafgørelse A-9-99 og bemærkede i øvrigt, at ansøger havde været raskmeldt siden september 2006.

Kommunen henviste også til Lovforslaget om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik, lov om fleksydelse og lov om betaling for uddannelse i forbindelse med visse tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats med mere (L233), hvor det præciseredes, at der ikke var ret til fleksjob, hvis borgeren kunne omplaceres til andet arbejdet, eventuelt på en anden arbejdsplads, på almindelige vilkår, og at alle

relevante tilbud for at fremme dette skulle have været afprøvet. Kun undtagelsesvis kunne det vurderes, at dette ville være formålsløst. Endelig henviste kommunen til Ankestyrelsens praksisundersøgelse vedrørende fleksjob fra januar 2006, afsnit 4.1.6 om arbejdsfastholdelse.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, om den trufne afgørelse var i overensstemmelse med Ankestyrelsens praksis vedrørende bevilling af fleksjob, herunder krav om arbejdsprøvning i andet arbejde, når der var mulighed for fleksjob i det hidtidige arbejde.

Afgørelse:

Ansøgers arbejdsevne var på det foreliggende grundlag varigt nedsat i et sådant omfang, at der ikke var mulighed for, at denne kunne forbedres ved omplacering, arbejdsprøvning eller revalidering.

Ansøger var således omfattet af undtagelsesbestemmelsen om, at det var åbenbart formålsløst at gennemføre foranstaltninger efter de sociale kapitaler.

Ansøger var derfor berettiget til fleksjob.

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg lagde vægt på, at det var en betingelse for at få bevilliget fleksjob, at ansøger ikke kunne opnå beskæftigelse på normale vilkår på arbejdsmarkedet. Fleksjob kunne først tilbydes, når alle andre tilbud og foranstaltninger havde været afprøvet, eller hvis det var åbenbart formålsløst at gennemføre de nævnte foranstaltninger.

Der var således ikke hjemmel til at undlade relevant arbejdsprøvning, medmindre det var åbenbart formålsløst. Reglen gjaldt også i tilfælde, hvor ansøger havde mulighed for at fortsætte i hidtidigt arbejde, medmindre det var åbenbart, at arbejdsevnen ikke kunne forbedres.

Beskæftigelsesudvalget lagde endvidere vægt på ansøgers alder, hidtidige erhvervsforløb og kompetencer, som var beskrevet i ressourceprofil samt de lægelige oplysninger om hendes lidelses art og omfang.

Beskæftigelsesudvalget lagde endelig vægt på, arbejdsgiverens redegørelse for hendes arbejdsforhold de seneste år, herunder at det havde været forsøgt at tilpasse arbejdsforholdene til ansøgers helbredsmæssige begrænsninger.

Beskæftigelsesudvalget vurderede, at det var lægeligt dokumenteret, at hendes lidelse medførte, at yderligere arbejdsprøvning måtte anses for åbenbart formålsløst, idet hun ikke ville kunne fungere i et andet erhverv, og der var risiko for, at udsættelsen for så stort pres kunne medføre forværring af hendes helbredstilstand.

Beskæftigelsesudvalget tiltrådte således Beskæftigelsesankenævnets afgørelse.